

Kerugel 19/XI/48 Kallis õde,

16 al sain Teie kirja, ja eile ilusa pakti. Seur lääne südamest! Nagu näete lisatud ümbrisku tükkist, olete minu nime sinustanud, ja võib olla sellepäras tuli kiri lahtiseks ja liimiga jälle kinnikleepitatakse. Õmeks olin just Keruge'i postkontoris kui sa pääsis siia, ja ametnik andis mulle kätte, sundes juba et oli minule saadetud. — Väga huvitasid mind Teie teated Teie ja isa lõõ kohta ja läti kõlegute kohta!

Täkagi oli väike õnnetus: Esimene koed tulि mul ette, et keegi varas avanes pakti noaga, allpoolt. Aga kui nuga löökas ubade ja suhkru kottidesse ja neist voolas osa välja, kartis ^{sida} siiski ja pani jälle kinni. Postiametnik nägi ^{sida} kohे kui pakk tulidi ja kujutas sellest alati. Väga hea oli, et Teie kirjast pakti siis oli mul juba tundis, mii et voin konstaterida, et midagi paremat seal ei puudus. Teie küsitsi, kas paktid alati tervena tulid siia. Küll seni alati. Ja kala konseer oli seal ka mitu korda.

Tšekki sõnaraamatuge on veel aega kiellalt. Ma lõpetasin nii. Uue aja ja pean lema küljes veel lehvima terve kuu. Tööpäev on niiüd lühikese. Jo kuna võimalik on, et meid saadetakse kogu, veel salvel 48/49, palsem on oodata.

Kui jälle kujutakse emale, lisage ka minult

Südamlikku tervituse. Tänan veel ühtkülas Teie sõnuks elja palvust eest. Minu ei unusta Teistki ega uia T.

Ma